

Om Holmenkollen

AV JAN ERIK VOLD

Jeg har diskutert Holmenkollen i Dagsnytt Atten (30. juni) med André M. Larssen, byrådssekretær for Anette Wiig Bryn, med utgangspunkt i min artikkel i Dagsavisen 28. juni: "En bortkastet milliard". Fra motparten fremkom ting som må kommenteres. Det mest graverende var at man ikke erkjenner at idrettbyråden har handlet i strid med Oslo bystyres vedtak av 12. desember 2007.

Her ble det uttalt at bystyrets tidligere beslutning *oppheves*, den om at "Dagens Holmenkollbakke rives, og det bygges en ny Holmenkollbakke med relativt stor utkikkplattform ..." Vedtak ble gjort om at "Det bygges normalbakke i Midtstuen og dagens Holmenkollbakke rehabiliteres og oppgraderes for fortsatt bruk som storbakke."

Vi vet at den arkitektkonkurransen som kommunen utlyste våren 2007 ble vunnet av firma JSD Architects, med prosjektet "Holmenkollen Fyr", stor utsiktsplattform. Utkastet ble avvist av bystyret høsten 2007 p.g.a. kostnader til 1, 4 milliard kr. En billigere versjon av samme ble altså atter avvist av bystyret 12. desember.

POLITISK ABC

Når Fremskrittspartiets idrettsbyråd kort tid etterpå opplyser (Aftenposten 4. januar) at et samarbeid er innledet med JSD Architects for å utforme den nye Holmenkollbakken, åpner hun for at det to ganger avviste konseptet likevel skal realiseres. Og hvorfor? Jo, fordi det dansk-belgiske arkitektbyrået har tilbudt seg å komme til Oslo for å drøfte planer.

Det prosjekt kommunen offentliggjør 14. april er nettopp en light versjon av "Holmenkollen Fyr", hvilket innebærer at dagens bakke *ikke* rehabiliteres, men rives. Anette Wiig Bryn forklarer: "Vi hadde valget mellom å beholde og bruke mesteparten av det nåværende tårnet – eller å rive det og bygge nytt. Ettersom det ikke var noen særlig prisforskjell mellom alternativene, velger vi å bygge helt nytt" (Aftenposten Aften 15. april).

Demokratiske spilleregler tilsier at Oslo byråd *ikke* har valget mellom å følge Oslo bystyre eller ikke. Oslo byråd *skal* følge det som er vedtatt av Oslo bystyre. Bakken *skal* ikke rives, men rehabiliteres. Dette er politisk ABC og den som ikke respekterer det, bør slutte som politiker.

LØGN OM ASBEST

JSD Architects sendte ut en pressemelding få dager etter bystyrevedtaket, der de anbefalte sitt eget prosjekt, på den uttrykkelige forutsetning ”at det gamle tårnet rives helt. Både av sportslige, hopptekniske grunner – som både aktive og Skiforeningen har pekt på – men også fordi renovasjonskostnadene vil bli like store som nybygg, ikke minst fordi det er asbest i tårnet” (Aftenposten 16. desember 2007).

Regnskap for renovasjon ble ikke offentliggjort og det med asbest er løgn. Pensjonert sivilingeniør Gunnulv Eiesland i Bærum, som stod for konstruksjonen av tårnet i 1962, da Holmenkollen ble utvidet for VM 1966, forteller at han reagerte skarpt på dette. Han informerte de Kollen-ansvarlige i Oslo kommune, samt Norske arkitekters landsforening, om at bygget var reist *uten* asbest. På dette fikk han aldri noen adekvat tilbakemelding, forteller Eiesland.

At de aktive er *mot* storhoppbakke i Kollen er lenge kjent. Espen Bredesen sa det for halvannet år siden: ”Spør du meg hvor på Østlandet man *ikke* skal bygge hoppbakke, så er svaret Holmenkollen” (Østlandssendingen 19. mars 2007). Og hoppsjef Clas Brede Bråthen trakk seg sporenstreks fra byggekommiteen, i protest mot ”Holmenkollen Fyr”.

AGGRESSIV MARKEDSFØRING

JSDs utspill er aggressiv, kontrafaktisk markedsføring av et internasjonalt arkitektbyrå, som har fått sitt prosjekt avvist. Firmaet har etablert egen hjemmeside www.holmenkollenfyr.com – der man oppfordrer folk til å støtte prosjektet med navn, hjemsted og e-post-adresse. Et argument lyder: ”The Holmenkollen ski jump hill could liberate Oslo from regional constraint and give it the same city status as Sydney, Paris or Barcelona”.

Dette er rene ord for pengene at den skihoppertradisjon som gjennom mer enn et sekel har brakt vår kjære bakke til et helt spesielt

norsk uttrykk, aktet og elsket av tilreisende fra inn- og utland, brått skal bringes til opphør. Til fordel for et stedløst, såkalt ”internasjonalt” konsept, som bringer tanken mot skulptur mer enn mot hoppспорт.

Ola Nordmann -- i dette tilfelle Anette Wiig Bryn -- er dum nok til å bite på kroken. Oslo bystyre tier. Landets politiske kommentatorer er blinde. Hoppfolket gråter. Kommunen er begeistret.